

Maria Vindevoghel was actief als ACV-delegee binnen Sabena. Tijdens de strijd rond de sluiting van het bedrijf toonde ze zich als een opmerkelijke strijdsyndicaliste, die geen blad voor de mond nam. Ze startte ondermeer een rechtszaak tegen de Belgische regering, met als doel het geld dat de werknemers ophoestten om Sabena te redden, terug te laten vloeien naar die werknemers. Vandaag is ze, zoals zovele van haar ex-collega's, werkloos. Maar ze laat Sabena en de strijd voor een andere samenleving niet los. Rood vroeg haar wat het feest van de arbeid eigenlijk betekent, als je net samen met duizenden collega's je job bent kwijtgespeeld. (foto: Indymedia)

Maria: "Voor de ex-Sabena-werknemers wordt het inderdaad geen 1 mei als een andere. De sociaal-democratische excellenties gaan waarschijnlijk net als altijd 1 mei vieren, terwijl ze medeverantwoordelijk zijn voor het grootste faillissement uit de geschiedenis van ons land. Het planbureau heeft uitgerekend dat er in totaal 17.000 banen verloren zijn gegaan. En de ministers uit onze regering hebben in elk geval niets gedaan om dat faillissement tegen te houden. Maar bovendien valt ook het sociaal plan enorm tegen. Daardoor zijn de ex-Sabena-werknemers toch wel heel kwaad.

Voor mij roept 1 mei dit jaar dus heel wat andere vragen op. Ik denk dat de georganiseerde arbeidersbeweging voor enorme uitdagingen staat. Het zal erop aankomen om als werknemers internationale banden te smeden en de sociale problemen op een globalere wijze aan te pakken. Op dat vlak kunnen we heel wat leren van de antiglobalisten. Binnenkort steken we de koppen bij elkaar met een aantal werknemers uit de luchtvaartsector om samen te kijken wat er zoal kan gebeuren. Dat is voor mij 1 mei. De patronen zijn in elk geval wel goed en internationaal georganiseerd. Daarom moeten alle werknemers ter wereld samenspannen, vind ik."

"Kijk naar Sabena. Het bedrijf werd ontmanteld door Swiss-Air en de Belgische regering heeft Sabena laten vallen in naam van Europa. Binnen Europa zullen er maar enkele grote luchtvaartmaatschappijen overblijven. Er zullen dus nog ontzaglijk veel jobs sneuvelen. Daarom is er een collectief antwoord nodig op Europees vlak. De mensen die wel nog aan de slag zijn op de luchthaven werken momenteel aan arbeidsomstandigheden van dertig of veertig jaar geleden. Verhofstadt beloofde aanvankelijk dat 'New Sabena', SN Brussels, enkele duizenden mensen zou aanwerven. Dat zijn er uiteindelijk ook maar enkele honderden, of zelfs minder, gebleken. Bovendien hebben de werknemers helemaal niet het gevoel dat het goed gaat met die onderneming. Naar aanleiding van 1 mei wil ik dus duidelijk een oproep doen, ook naar de lezers van Rood: Mensen, laat ons de problemen samen aanpakken. We mogen ons niet langer laten verdelen. Er moet een samenwerking komen tussen verschillende sectoren, met werknemers uit de andere Europese landen en zelfs ruimer. Anders blijven we in het zand bijten. Wij hebben syndicaal gefaald. We hebben de sluiting niet kunnen tegenhouden. Daarom zijn voor mij niet de traditionele 1 mei-toespraken belangrijk, maar wel de nieuwe uitdagingen waar we voor staan. Militanten aan de basis moeten zich internationaal verenigen."

Begravenis van de openbare diensten

"Het is ook belangrijk dat we in de toekomst een stuk vroeger kunnen reageren, ik denk dan vooral aan de openbare diensten. Wij hebben enerzijds te lang gewacht. En toen het probleem zich stelde zijn de vakbonden dan weer veel te snel akkoord gegaan met dat sociaal plan. Ze leken geen alternatief te hebben en hebben de mensen niet georganiseerd tegen de sluiting. Dat heeft trouwens het anti-syndicalisme in de hand gewerkt. De piloten deden in februari 2001 reeds hun audit, waaruit bleek dat er heel wat activiteiten werden overgeheveld naar Swiss-Air. Ze zagen de bui toen al hangen. De piloten stelden toen al dat Sabena leeggeplunderd werd. We hadden onmiddellijk moeten in actie schieten. Als ik dan zie wat er vandaag bij de NMBS gebeurt, dan houd ik mijn hart vast. Men wil er een opsplitsing doorvoeren van goederenvervoer en passagiersvervoer. Dat is een heel gevaarlijke tendens. Als daar nu niet tegen gereageerd wordt, zou het met de NMBS wel eens dezelfde richting kunnen uitgaan als met Sabena."

Contributed by David Dessers
woensdag, 01 mei 2002 -

"Op de begrafenis van piloot Rongé was de woede voelbaar. Mensen vertelden dat ze kaartjes naar verhofstadt zouden schrijven om hem te zeggen dat de Belgische regering verantwoordelijk is voor deze zelfmoord. Het is een moord, geen zelfmoord. Honderden mensen zijn vandaag depressief. Stel je eens voor dat je met tweeën in één klap je job verliest, dat is een echt drama. Er waren ook heel wat alleenstaande moeders bij. Zij hebben het natuurlijk heel moeilijk. Bovendien werkten er ook heel wat jonge migranten bij Sabena. Die hadden het al niet makkelijk, maar vinden nu enkel nog maar werk als interimmer of in de horeca en dergelijke. Het is belangrijk om niet enkel over de piloten te spreken. En dan zijn er nog eens alle mensen van buiten de onderneming, die tengevolge van het faillissement hun job kwijt raakten. Dat zijn er dus twee keer zoveel als bij Sabena zelf. Over die mensen hoor je weinig, terwijl ze zelfs geen beroep kunnen doen op een sociaal plan. Nu dat sociaal plan zelf is ook een trieste zaak. De dag toen Sabena de deuren sloot stelde de regering dat iedereen recht had op 150.000 frank activeringspremie, bruto. Later is echter gebleken dat voor alle jonge werknemers, maar bijvoorbeeld ook voor part-timers dit bedrag een stuk lager uitviel. Voor een aantal schiet er nog maar 60.000 frank bruto over. Daarmee worden deze mensen dus op straat gezet. Uiteraard laten wij het daar niet bij. Iedereen moet die premie krijgen."

Toch nog één overwinning?

"Wij hebben ook nog steeds onze klacht bij de rechtbank lopen. In die klacht stelden wij dat het personeel via inleveringen massa's geld heeft opgehoest om de onderneming te redden. Nu blijkt dat met dit geld gespeeld werd en dat de Belgische regering Sabena zomaar heeft laten failliet gaan, eisen wij dat dit geld terugstroomt naar de werknemers. Dit is nog een laatste gevecht dat we momenteel voeren. Geregeld trachten we de mensen samen te brengen en te informeren over de evolutie van de klacht. Het zou mooi zijn als we toch nog één overwinning zouden kunnen halen tegen die gasten die verantwoordelijk zijn voor het feit dat wij onze job kwijt zijn."

"Wat betekenen al die slogans over een sociaal Europa als men een bedrijf met zoveel werknemers gewoon laat kapot gaan? Het Europees Vakverbond stemt eigenlijk in met de huidige Europese Unie. Ze zijn er niet tegen. Dat is verschrikkelijk. We moeten heel concrete eisen stellen tegen het huidige Europa. Eisen dat regels die onrechtvaardig zijn, afgeschaft worden. Als we gewoon naar aanleiding van een top wat gaan roepen voor een sociaal Europa, zonder dat te verbinden aan concrete eisen, dan zal er niets veranderen. Dan kan je beter thuis blijven. Zelf was ik aanwezig tijdens de acties in Barcelona. Opnieuw besliste Europa daar verdere liberalisering. Waar gaat het stoppen? Ik vond het trouwens zeer jammer dat de vakbonden en de andersglobalisten opnieuw in verschillende betogingen optrokken. In België hebben wij naar aanleiding van de top van Laken onze mensen opgeroepen om aan beide betogingen deel te nemen. En ik ben er toch ook een beetje fier op dat we de 13de de kop van de syndicale betoging hebben gevormd met Sabena. Die 13de december vroeg een radio-journalist me waarom de vakbonden er in tegenstelling tot de antiglobalisten niet in slagen om meer internationale acties op poten te zetten. Wanneer komt er eens een wereldstaking, vroeg hij me. Eerste vond ik dat maar een zotte vraag, maar fundamenteel had die man gelijk. Stel je eens voor dat de vakbonden erin zouden slagen om één grote Europese staking te organiseren in de alle grote Europese luchtvaartmaatschappijen, om te protesteren tegen het Europese liberaliseringsbeleid. Dat zou ons toch in een andere positie brengen."

Excellenties

"Er zou een alliantie moeten komen tussen de andersglobalisten en de syndicalisten. Ik blijf ervan overtuigd dat de strijd vooral gevoerd zal moeten worden via de bedrijven. Want daar schuilt onze kracht. Maar ik zie toch wat vooruitgang. Anders-globalistische bewegingen werken vandaag rond de verdediging van de openbare diensten. Dat is een stap in de goede richting. Ik vraag mij soms af hoe de PS en de sp.a zich nog durven tonen op 1 mei. Wat brengen ze er in de praktijk vanaf. Ze organiseren de sluitingen. Wat gaan ze dan vertellen op 1 mei? Dat ze voor de tewerkstelling zijn misschien?"